

Rouwhulde – de heer Antoon Steverlynck

De voorzitter: Dames en heren, geachte collega's, op 7 december jongstleden overleed in Vichte, op 85-jarige leeftijd, Antoon Steverlynck, erelid van de Kamer van volksvertegenwoordigers.

De heer Steverlynck behaalde aan de Gentse universiteit het diploma van doctor in de rechten. In de beginfase van zijn loopbaan legde hij zich uitsluitend toe op de uitbouw van het familiebedrijf: zo zette hij het werk verder van zijn overgrootvader Joannes Steverlynck, de stichter van de textielnijverheid in Vichte.

Enkele jaren later werd Antoon Steverlynck advocaat, en kort daarop, van 1961 tot 1963, kabinetsattaché van minister van Middenstand Albert De Clerck. Hij kreeg de smaak van de politiek te pakken: in 1964 werd hij arrondissementeel voorzitter van de CVP; in datzelfde jaar, na zijn eerste deelname aan de gemeenteraadsverkiezingen, werd hij meteen eerste schepen van Vichte. In 1970 werd hij er tot burgemeester benoemd, de laatste burgemeester van Vichte voor de fusie met Anzegem, in 1976.

Ook na die fusie bleef Steverlynck actief in de lokale politiek: in 1983 werd hij schepen in Anzegem, en van 1985 tot 1988 was hij er burgemeester.

Ondertussen bouwde Antoon Steverlynck ook een nationale politieke carrière uit.

Van januari 1972 tot januari 1973 was hij staatssecretaris van Landbouw en Middenstand in de regering-Gaston Eyskens V.

Van oktober 1977 tot oktober 1990, ten slotte, zetelde hij voor het arrondissement Kortrijk in deze assemblee. Vanuit zijn ervaring als industrieel richtte hij zijn parlementaire werkzaamheden vooral op economische en sociale aangelegenheden.

Namens de Kamer heb ik zijn familie mijn oprechte deelneming betuigd.

Minister **Stefaan De Clerck:** Anton Steverlynck was inderdaad de laatste burgermeester van Vichte in de periode 1970-1976, voor de fusies. In 1985 werd hij opnieuw burgemeester, maar dan van Anzegem. Ik vermeld dit omdat het hem ten voeten uit typeert: hij was een echte burgervader, die zich onvermoeibaar inzette voor de mensen uit zijn streek. Hij was christelijk en Vlaamsgezind, ondernemend en sociaal.

Die inzet voor de mensen startte al op jonge leeftijd.

Hij was heel actief in het verenigingsleven. Hij was een beminnelijk en standvastig man die uitkwam voor zijn christelijke overtuiging, zijn Vlaamse principes en zijn visie op ethisch en sociaal ondernemen.

In zijn opvattingen was Antoon Steverlynck de erfdrager van een familietraditie waarin talent en ondernemingsgeest samengaan met sociale en ethische verantwoordelijkheidszin. Dat engagement was zijn leidraad in zijn beroepsleven en bracht hem begin jaren zeventig als staatssecretaris voor Landbouw en Middenstand in de regering-Eyskens V. In 1977 werd hij tot lid van deze Assemblee verkozen.

Antoon Steverlynck bleef zich altijd nauw verbonden voelen met zijn streek. Maar zijn horizon was breder: deze gecultiveerde man, die ook een talentvol schrijver en verteller was, keek verder zijn geboortegrond en zijn land. Als parlementslid had hij ook zitting in de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa en schreef hij mee aan het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens.

In 1988 kreeg hij een hersenbloeding tijdens de gemeenteraadszitting in Anzegem. Hij overleefde het, wat als een klein mirakel werd beschouwd en getuigt van zijn kracht en levenswil. Hij hield er fysieke beperkingen aan over, maar bleef zich informeren, lezen en commentaarstukken en overpeinzingen schrijven en publiceerde zelfs nog twee nieuwe boeken.

Tot oktober 1990 was Antoon Steverlynck lid van deze Kamer. Ik had de eer hem te mogen opvolgen.

Met haar voorbeeldige toewijding was zijn echtgenote Cécile de steun en toeverlaat van Antoon Steverlynck. Ik bied mevrouw Steverlynck, de kinderen en de kleinkinderen, de verwanten en vele vrienden namens de regering ons zeer oprecht medeleven aan.